

kaupa tööle, et neid paha loomasi koku korjaksivad — aga nende tööd ei mõjunud selle hulga kohta ühtegi. Seal lendasivad mõningad kääpärwed ligi ja tegivad mõne nädalaga puud nii puhtaks, et mets hukkatuse käest oli peastetud.

Kui meie seda kõik tähele paneme, üks meie siis ka ei pea küsima, mis nüüd omalt poolt teeme, et nende oma abimeeste ja heategijate siginemist ja tööd edasi aitaksime? Vastus selle küsimise peale on väga kurb: Meie ei tee, paraku, ühtegi nende heaks; oma häbiks peame pealegi tunnistama, et neid oma rumaluses sagedaste taga kiisame ja ärakukkame. Kui meie neid ehk ka ise rahule jättame, siis ei tee seda ommeti mitte meie lapsed, keda meie ei ole õppetanud lindude vastu head ja armulised olema. Eks karjapoised veel iga kervade hulk linnu pesi, keda meie weiksed sõbrad nii suure waewaga ja kunstlikult on ehitanud, üles ei otsi ja sealt nende munad

ehk pöead wälja ei wötta? See on üks inetu tegu, kelle jõledust ni hästi wanemad kui koolmeistrid lastele ära peaksivad seletama. Selle asemel peaksivad n'ad oma lapsi õpetama lindude kaitsemisest ja hoidmisest rõõmu tundma, mis kõige mõnusamalt seeläbi sünnib, kui n'ad lastega seltsis oma majade ligidale pesitamise-kastisi puude otsa seadaksivad ja seal juures mõned tükkid lindude elust ja tulust räägiksivad, mis lastele iga suurt rõõmu teeb ja nende südamesse armastust elajate vastu siginab. (5 Mos. raam. 22, 6. 7.)

Joodiku palk.

Soowid ja, et iga janune oleksid, siis heida joodikuks! sest mida rohkem ja sagedam ja wiina jood, seda rohkem ja sagedam saab sul janu olema.

Tahad ja oma sõbru keelata, sind maa-